

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/847

z dnia 20 maja 2015 r.

w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepływy pieniędzy pochodzących z nielegalnych źródeł realizowane za pomocą transferów środków pieniężnych mogą szkodzić integralności, stabilności i wiarygodności sektora finansowego oraz stanowić zagrożenie dla rynku wewnętrznego Unii, jak również rozwoju międzynarodowego. Pranie pieniędzy, finansowanie terroryzmu i przestępczości zorganizowanej nadal stanowią poważny problem, którym należy się zająć na szczeblu Unii. Działania przestępców i ich współników, podejmowane czy to w celu ukrycia pochodzenia dochodów z przestępstwa, czy też w celu przekazania środków pieniężnych na działalność przestępczą lub cele terrorystyczne, mogą stanowić poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania, integralności i stabilności systemu transferu środków pieniężnych oraz dla zaufania do systemu finansowego jako całości.
- (2) O ile na poziomie Unii nie zostaną przyjęte określone środki koordynujące, osoby zajmujące się praniem pieniędzy oraz osoby finansujące terroryzm będą wykorzystywać swobodę przepływu kapitału w ramach unijnego zintegrowanego obszaru finansowego, aby ułatwić prowadzenie swojej działalności przestępczej. Międzynarodowa współpraca w ramach Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) oraz powszechna realizacja jej zaleceń mają zapobiegać praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przy dokonywaniu transferów środków pieniężnych.
- (3) Ze względu na skalę działań, jakie mają zostać podjęte, Unia powinna zapewnić jednolite wdrożenie w całej Unii Międzynarodowych standardów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz proliferacji

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 271 z 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 20 kwietnia 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

przyjętych przez FATF w dniu 16 lutego 2012 r. (zwanymi dalej „zmienionymi zaleceniami FATF”), i w szczególności zalecenia 16. o przekazach pieniężnych (zwanego dalej „zaleceniem 16. FATF”) oraz zmienione uwagi interpretacyjne dotyczące jego stosowania, oraz powinna w szczególności zapobiec dyskryminacyjnemu lub odmiennemu traktowaniu z jednej strony płatności krajowych realizowanych w obrębie danego państwa członkowskiego i płatności transgranicznych pomiędzy państwami członkowskimi z drugiej. Nieskoordynowane działanie w obszarze transgranicznych transferów środków pieniężnych podejmowane przez państwa członkowskie na własną rękę mogłoby mieć znaczący wpływ na sprawne funkcjonowanie systemów płatniczych na poziomie Unii i w związku z tym mogłoby wyrządzić szkodę wewnętrznemu rynkowi usług finansowych.

- (4) W celu promowania spójnego podejścia w kontekście międzynarodowym i poprawienia skuteczności zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu dalsze działania Unii powinny uwzględniać rozwój wydarzeń na szczeblu międzynarodowym, tj. zmienione zalecenia FATF.
- (5) Wdrożenie i egzekwowanie niniejszego rozporządzenia, w tym zalecenia 16. FATF, są właściwymi i skutecznymi środkami na potrzeby zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania.
- (6) Celem niniejszego rozporządzenia nie jest nakładanie zbędnych obciążeń lub kosztów na dostawców usług płatniczych lub na osoby korzystające z ich usług. W tym względzie należy przyjąć podejście prewencyjne, proporcjonalne i w pełni zgodne ze swobodnym przepływem kapitału, który jest zagwarantowany w całej Unii.
- (7) W nowej unijnej strategii walki z finansowaniem terroryzmu z dnia 17 lipca 2008 r. (zwanej dalej „nową strategią unijną”) podkreślono konieczność kontynuowania działań mających na celu zapobieganie finansowaniu terroryzmu i kontrolowanie go oraz uniemożliwianie osobom podejrzanym o terroryzm wykorzystywania ich własnych zasobów finansowych. Uznaje się, że FATF ciągle dąży do udoskonalenia swoich zaleceń oraz prowadzi działania zmierzające do wypracowania wspólnego porozumienia co do sposobów ich wdrożenia. We wspomnianej nowej strategii unijnej odnotowuje się, że wdrożenie zmienionych zaleceń FATF przez wszystkich członków FATF i członków organów regionalnych pełniących podobną rolę jak FATF podlega regularnej ocenie i w związku z tym ważne jest sformułowanie wspólnego podejścia do ich wdrażania przez państwa członkowskie.
- (8) W celu zapobiegania finansowaniu terroryzmu podjęto środki mające na celu zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych niektórych osób, grup i podmiotów, w tym rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001⁽¹⁾, (WE) nr 881/2002⁽²⁾ oraz (UE) nr 356/2010⁽³⁾. W tym samym celu podjęto środki zmierzające do ochrony systemu finansowego przed kierowaniem środków pieniężnych i zasobów gospodarczych na cele terrorystyczne. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849⁽⁴⁾ zawiera kilka takich środków. Środki te nie zapobiegają jednak całkowicie możliwości uzyskania przez terrorystów lub innych przestępców dostępu do systemów płatniczych w celu transferu ich środków pieniężnych.
- (9) Możliwość pełnego śledzenia transferów środków pieniężnych może być niezwykle ważnym i cennym narzędziem służącym zapobieganiu przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywaniu tych przypadków oraz prowadzeniu dochodzeń w ich sprawie; może być też bardzo cenna w kontekście wdrażania środków ograniczających, zwłaszcza środków nałożonych w drodze rozporządzeń (WE) nr 2580/2001, (WE) nr 881/2002 oraz (UE) nr 356/2010, i w pełnej zgodności z rozporządzeniami unijnymi wdrażającymi takie środki. W celu zapewnienia przekazywania informacji na każdym etapie łańcucha płatności należy w związku z tym przewidzieć system zobowiązujący dostawców usług płatniczych do dołączania do transferów środków pieniężnych informacji o płatniku i odbiorcy.
- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez uszczerbku dla środków ograniczających nałożonych w drodze rozporządzeń opartych na art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), takich jak rozporządzenia (WE) nr 2580/2001, (WE) nr 881/2002 oraz (UE) nr 356/2010, które mogą wymagać, by dostawcy usług płatniczych płatników i dostawcy usług płatniczych odbiorców, a także pośredniczący dostawcy usług płatniczych podjęli stosowne działania w celu zamrożenia określonych środków pieniężnych lub by przestrzegali szczególnych ograniczeń dotyczących określonych transferów środków pieniężnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida (Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 356/2010 z dnia 26 kwietnia 2010 r. wprowadzające określone środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii (Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (zob. s. 73 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego transponujących dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE⁽¹⁾. Na przykład dane osobowe gromadzone do celów spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia nie powinny być dalej przetwarzane w sposób niezgodny z dyrektywą 95/46/WE. Należy w szczególności surowo zakazać dalszego przetwarzania danych osobowych do celów handlowych. Wszystkie państwa członkowskie uznają, że zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu stanowi ważny interes publiczny. Dlatego też w zastosowaniu niniejszego rozporządzenia przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia odpowiedniego stopnia ochrony zgodnie z art. 25 dyrektywy 95/46/WE, powinno być dozwolone zgodnie z jej art. 26. Ważne jest, aby dostawcom usług płatniczych działającym w wielu jurysdykcjach, posiadającym oddziały lub jednostki zależne poza terytorium Unii, nie uniemożliwiać przekazywania danych o podejrzanych transakcjach w obrębie tej samej organizacji, pod warunkiem że stosują oni odpowiednie zabezpieczenia. Ponadto dostawcy usług płatniczych płatnika i odbiorcy oraz pośredniczący dostawcy płatniczych usług powinni dysponować odpowiednimi środkami technicznymi i organizacyjnymi w celu ochrony danych osobowych przed przypadkową utratą, zmianą lub nieuprawnionym ujawnieniem lub dostępem.
- (12) Osoby, które dokonują jedynie konwersji dokumentów papierowych na dane w formie elektronicznej i które działają na podstawie umowy z dostawcą usług płatniczych, a także osoby, które jedynie dostarczają dostawcom usług płatniczych systemy przesyłania komunikatów lub inne systemy wsparcia na potrzeby przekazywania środków pieniężnych lub systemy rozliczeniowe i systemy rozrachunku, nie są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (13) Transfery środków pieniężnych odpowiadających usługom, o których mowa w art. 3 lit. a)–m) i lit. o) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/64/WE⁽²⁾ nie są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Należy wyłączyć z jego zakresu stosowania również transfery środków pieniężnych, które stwarzają niskie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Wyłączenia takie powinny obejmować karty płatnicze, instrumenty pieniądza elektronicznego, telefony komórkowe lub inne urządzenia cyfrowe lub informatyczne (w systemie abonamentowym lub przedpłaconym) o podobnych właściwościach, w przypadku gdy wykorzystywane są wyłącznie w celu nabycia towarów lub usług, a numer karty, instrumentu lub urządzenia towarzyszy wszystkim transferom. Korzystanie z karty płatniczej, instrumentu pieniądza elektronicznego, telefonu komórkowego lub innego urządzenia cyfrowego lub informatycznego (w systemie abonamentowym lub przedpłaconym) o podobnych właściwościach do realizacji transferu środków pieniężnych między dwiema osobami jest jednak objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Ponadto wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być wypłaty z bankomatów, płatności podatków, grzywien lub innych należności, transfery środków pieniężnych za pomocą wymiany cyfrowych obrazów czeków, w tym czeków przekształconych w formę elektroniczną, lub za pomocą weksli oraz transfery środków pieniężnych, w przypadku których zarówno płatnik, jak i odbiorca są dostawcami usług płatniczych działającymi we własnym imieniu.
- (14) W celu uwzględnienia specyfiki krajowych systemów płatniczych oraz pod warunkiem że zawsze istnieje możliwość prześledzenia drogi transferu środków pieniężnych z powrotem do płatnika, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyłączenia z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia określonych krajowych transferów środków pieniężnych o niskiej wartości, w tym płatności elektronicznych, wykorzystywanych w celu nabycia towarów lub usług.
- (15) Dostawcy usług płatniczych powinni zapewnić, aby nie brakowało informacji o płatniku i odbiorcy oraz by informacje te były kompletne.
- (16) Aby sprawność systemów płatniczych nie uległa pogorszeniu i aby wypośrodkować rozwiązanie między ryzykiem wyparcia transakcji do szarej strefy wskutek nakładania zbyt surowych wymogów identyfikacyjnych a potencjalnym zagrożeniem terrorystycznym, które stwarzają transfery środków pieniężnych opiewające na niewielkie kwoty, obowiązek weryfikacji, czy informacje o płatniku lub odbiorcy są prawdziwe, powinien – w przypadku transferów środków pieniężnych, w których weryfikacji jeszcze nie przeprowadzono – być nakładany jedynie względem pojedynczych transferów środków pieniężnych na kwotę przekraczającą 1 000 EUR, chyba że dany transfer wydaje się być powiązany z innymi transferami środków pieniężnych, które łącznie opiewałyby na kwotę przekraczającą 1 000 EUR, dane środki pieniężne otrzymano lub wypłacono w gotówce lub w postaci anonimowego pieniądza elektronicznego lub w przypadku gdy istnieją uzasadnione powody, by podejrzewać pranie pieniędzy lub finansowanie terroryzmu.
- (17) W przypadku transferów środków pieniężnych, w których uznaje się, że weryfikacja została przeprowadzona, dostawcy usług płatniczych nie powinni być zobowiązani do weryfikowania informacji o płatniku lub odbiorcy przekazywanych wraz z każdym transferem środków pieniężnych, o ile wypełnione zostały obowiązki określone w dyrektywie (UE) 2015/849.

(1) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

(2) Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1).

- (18) W kontekście unijnych aktów ustawodawczych regulujących dziedzinę usług płatniczych – rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 ⁽¹⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 ⁽²⁾ oraz dyrektywy 2007/64/WE – wystarczające powinno być dostarczenie jedynie uproszczonych informacji przy okazji transferów środków pieniężnych w obrębie Unii, takich jak numer(-y) rachunku płatniczego lub niepowtarzalny identyfikator transakcji.
- (19) Aby umożliwić organom odpowiedzialnym za zwalczanie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w państwach trzecich wyśledzenie źródła środków pieniężnych wykorzystywanych w tych celach, transferom środków pieniężnych z Unii poza Unię powinny towarzyszyć pełne informacje o płatniku i odbiorcy. Organom tym należy przyznać dostęp do pełnych informacji o płatniku i odbiorcy jedynie w celach zapobiegania przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania tych przypadków i prowadzenia dochodzeń w ich sprawie.
- (20) Organy odpowiedzialne za zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz właściwe organy sądowe i organy ścigania w państwach członkowskich powinny zacieśnić współpracę między sobą oraz z właściwymi organami państw trzecich, w tym z organami z krajach rozwijających się, aby dodatkowo zwiększać przejrzystość, wymianę informacji i najlepszych praktyk.
- (21) W odniesieniu do transferów środków pieniężnych wykonywanych przez pojedynczego płatnika do kilku odbiorców, wysyłanych w postaci transferów zbiorczych obejmujących pojedyncze transfery środków pieniężnych z Unii poza Unię, należy wprowadzić przepis stanowiący, że takie pojedyncze transfery środków pieniężnych mogą zawierać jedynie numer rachunku płatniczego płatnika lub jego niepowtarzalny identyfikator transakcji, jak również pełne informacje o odbiorcy, pod warunkiem że transfer zbiorczy zawiera pełne informacje o płatniku, które zweryfikowano pod kątem prawdziwości, i pełne informacje o odbiorcy, które można całkowicie przesłedzić.
- (22) Aby sprawdzić, czy wymagane informacje o płatniku i odbiorcy są dołączane do transferów środków pieniężnych, oraz pomóc w identyfikowaniu podejrzanych transakcji, dostawca usług płatniczych odbiorcy i pośredniczący dostawca usług płatniczych powinni posiadać skuteczne procedury pozwalające wykryć ewentualny brak lub niekompletność informacji o płatniku i odbiorcy. Procedury te powinny w stosownych przypadkach obejmować monitorowanie po zdarzeniu lub monitorowanie w czasie rzeczywistym. Właściwe organy powinny zatem zapewnić, aby dostawcy usług płatniczych zamieszczali wymagane informacje o transakcji w przekazach pieniężnych lub powiązanych komunikatach na każdym etapie łańcucha płatności.
- (23) Ze względu na potencjalne zagrożenie praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu, jakie stwarzają transfery anonimowe, dostawców usług płatniczych należy zobowiązać do tego, by żądali podania informacji o płatniku i odbiorcy. Zgodnie z opracowanym przez FATF podejściem opartym na analizie ryzyka należy określić obszary charakteryzujące się wyższym i niższym ryzykiem w celu skuteczniejszego zwalczania ryzyk związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Dostawca usług płatniczych odbiorcy oraz pośredniczący dostawca usług płatniczych powinni zatem posiadać skuteczne procedury oparte na analizie ryzyka mające zastosowanie w przypadkach, gdy transfer środków pieniężnych nie zawiera wymaganych informacji o płatniku lub odbiorcy, pozwalających na zdecydowanie, czy dany transfer należy zrealizować, odrzucić lub wstrzymać, oraz aby określić stosowne dalsze kroki, jakie należy podjąć.
- (24) Dostawca usług płatniczych odbiorcy oraz pośredniczący dostawca usług płatniczych powinni – dokonując oceny ryzyk – zachowywać szczególną czujność, gdy stwierdzą brak albo niekompletność informacji o płatniku lub odbiorcy, oraz powinni zgłaszać właściwym organom podejrzane transakcje zgodnie z obowiązkami zgłaszania określonymi w dyrektywie (UE) 2015/849 oraz z krajowymi środkami transponującymi tę dyrektywę.
- (25) Przepisy dotyczące transferów środków pieniężnych, którym nie towarzyszą informacje o płatniku lub odbiorcy lub którym towarzyszą niekompletne informacje o płatniku lub odbiorcy, mają zastosowanie bez uszczerbku dla wszelkich spoczywających na dostawcach usług płatniczych i pośredniczących dostawcach usług płatniczych obowiązków wstrzymania lub odrzucenia transferów środków pieniężnych, które naruszają przepisy prawa cywilnego, administracyjnego lub karnego.
- (26) Aby pomóc dostawcom usług płatniczych we wprowadzeniu skutecznych procedur w celu wykrywania przypadków, w których otrzymują transfery środków pieniężnych z brakującymi lub niekompletnymi

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 (Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22).

informacjami o płatniku lub odbiorcy, oraz aby podjąć działania następcze, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) („EUNB”), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁾, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) („EUNiPPE”), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽²⁾, oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) („EUNGiPW”), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽³⁾, powinny wydać wytyczne w tej dziedzinie.

- (27) W celu umożliwienia podejmowania szybkich działań w walce z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu dostawcy usług płatniczych powinni niezwłocznie odpowiadać na żądania o udzielenie informacji o płatniku i odbiorcy kierowane przez organy odpowiedzialne za zwalczanie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w państwach członkowskich, w których ci dostawcy usług płatniczych mają siedziby.
- (28) Liczba dni przewidzianych na udzielenie odpowiedzi na żądanie o udzielenie informacji o płatniku uzależniona jest od liczby dni roboczych w państwie członkowskim dostawcy usług płatniczych płatnika.
- (29) Ponieważ w przypadku dochodzeń prowadzonych w sprawach o przestępstwo ustalenie wymaganych danych lub zaangażowanych osób może zająć wiele miesięcy, a nawet lat po wykonaniu pierwotnego transferu środków pieniężnych, oraz w celu umożliwienia dostępu do istotnych dowodów w kontekście dochodzeń, dostawców usług płatniczych należy zobowiązać do ewidencjonowania na pewien okres czasu informacji o płatniku i odbiorcy do celów zapobiegania przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania takich przypadków oraz prowadzenia dochodzeń w ich sprawie. Okres ten nie powinien przekraczać pięciu lat, a po jego upływie wszystkie dane osobowe należy usunąć, chyba że prawo krajowe stanowi inaczej. Jeżeli jest to konieczne do celów zapobiegania przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania takich przypadków lub prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, oraz po dokonaniu oceny konieczności i proporcjonalności danego środka, państwa członkowskie powinny mieć możliwość dopuszczania lub wymagania dalszego zatrzymywania danych przez dodatkowy okres nieprzekraczający 5 lat, bez uszczerbku dla krajowych przepisów prawa karnego dotyczących dowodów, mających zastosowanie do trwających dochodzeń i postępowań sądowych.
- (30) W celu lepszego przestrzegania niniejszego rozporządzenia i zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 9 grudnia 2010 r. zatytułowanym „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych” należy wzmocnić uprawnienia właściwych organów do przyjmowania środków nadzorczych oraz nakładania kar. Należy przewidzieć kary i środki administracyjne, a zważywszy na znaczenie walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, państwa członkowskie powinny ustanowić kary i środki, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powinny powiadomić o tym Komisję, jak również Wspólny Komitet EUNB, EUNiPPE oraz EUNGiPW (zwane dalej „europejskimi urzędami nadzoru”).
- (31) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów rozdziału V niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (32) Niektóre państwa i terytoria, które nie są częścią terytorium Unii, są połączone unią walutową z państwem członkowskim, wchodzi w skład obszaru walutowego państwa członkowskiego lub podpisały konwencję walutową z Unią reprezentowaną przez państwo członkowskie, i działają w nich dostawcy usług płatniczych uczestniczący bezpośrednio lub pośrednio w systemach płatniczych i systemach rozrachunku danego państwa członkowskiego. W celu uniknięcia znaczącego negatywnego wpływu na gospodarkę tych państw lub terytoriów, jaki mogłoby mieć stosowanie niniejszego rozporządzenia do transferów środków pieniężnych pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi a tymi państwami lub terytoriami, należy przewidzieć możliwość traktowania takich transferów środków pieniężnych jak transferów środków pieniężnych w obrębie zainteresowanych państw członkowskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (33) Mając na względzie ilość zmian, jakie w związku z niniejszym rozporządzeniem należałoby wprowadzić w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1781/2006 ⁽¹⁾, rozporządzenie to należy uchylić ze względów przejrzystości.
- (34) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary lub skutki działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na szczeblu Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (35) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (art. 7), prawa do ochrony danych osobowych (art. 8), prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu (art. 47) oraz jest zgodne z zasadą *ne bis in idem*.
- (36) W celu zapewnienia sprawnego wprowadzenia ram dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia należy ustalić tak, by zbiegła się ona z terminem transpozycji dyrektywy (UE) 2015/849.
- (37) Skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ⁽²⁾ i wydał on opinię w dniu 4 lipca 2013 r. ⁽³⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa przepisy dotyczące informacji o płatnikach i odbiorcach, które towarzyszą transferom środków pieniężnych, w dowolnej walucie, do celów zapobiegania przypadkom prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, wykrywania tych przypadków i prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, w sytuacji gdy co najmniej jeden z dostawców usług płatniczych uczestniczących w danym transferze środków pieniężnych ma siedzibę w Unii.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do transferów środków pieniężnych w dowolnej walucie, wysyłanych lub otrzymywanych przez dostawcę usług płatniczych lub pośredniczącego dostawcę usług płatniczych mających siedzibę w Unii.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do usług wymienionych w art. 3 lit. a)–m) oraz o) dyrektywy 2007/64/WE.
3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do transferów środków pieniężnych wykonywanych przy użyciu karty płatniczej, instrumentu pieniądza elektronicznego lub telefonu komórkowego lub jakiegokolwiek innego urządzenia cyfrowego lub informatycznego (w systemie abonamentowym lub przedpłaconym) o podobnych właściwościach, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:
  - a) dana karta, instrument lub urządzenie są wykorzystywane wyłącznie do dokonania zapłaty za towary lub usługi; oraz
  - b) numer tej karty, tego instrumentu lub urządzenia towarzyszy wszystkim transferom będącym następstwem danej transakcji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym (Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 32 z 4.2.2014, s. 9.

Niniejsze rozporządzenie ma jednak zastosowanie w przypadku, gdy karta płatnicza, instrument pieniądza elektronicznego lub telefon komórkowy lub jakiegokolwiek inne urządzenie cyfrowe lub informatyczne (w systemie abonamentowym lub przedpłaconym) o podobnych właściwościach są wykorzystywane do wykonania transferu środków pieniężnych między osobami.

4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do osób, które nie prowadzą działalności innej niż konwersja dokumentów papierowych na dane w formie elektronicznej i które działają na podstawie umowy z dostawcą usług płatniczych, ani do osób, które nie prowadzą działalności innej niż dostarczanie dostawcom usług płatniczych systemów przesyłania komunikatów lub innych systemów wsparcia na potrzeby przekazywania środków pieniężnych lub dostarczanie systemów rozliczeniowych i systemów rozrachunku.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do transferów środków pieniężnych:

- a) które wiążą się z wypłatą przez płatnika gotówki ze swojego rachunku płatniczego;
- b) na rzecz organów publicznych jako płatność z tytułu podatków, grzywien lub innych należności w państwie członkowskim;
- c) w przypadku których zarówno płatnik, jak i odbiorca są dostawcami usług płatniczych działającymi na własny rachunek;
- d) które są dokonywane za pomocą wymiany cyfrowych obrazów czeków, w tym czeków przekształconych w formę elektroniczną.

5. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o niestosowaniu niniejszego rozporządzenia do transferów środków pieniężnych w obrębie swojego terytorium na rachunek płatniczy odbiorcy umożliwiając dokonywanie płatności wyłącznie za dostawę towarów lub usług, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) dostawca usług płatniczych odbiorcy podlega dyrektywie (UE) 2015/849;
- b) dostawca usług płatniczych odbiorcy jest w stanie przy pomocy niepowtarzalnego identyfikatora transakcji przeszedź wstecz, poprzez odbiorcę, dany transfer środków pieniężnych pochodzący od osoby, która zawarła z odbiorcą umowę na dostawę towarów lub usług;
- c) kwota danego transferu środków pieniężnych nie przekracza 1 000 EUR.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „finansowanie terroryzmu” oznacza finansowanie terroryzmu zgodnie z definicją w art. 1 pkt 5 dyrektywy (UE) 2015/849;
- 2) „pranie pieniędzy” oznacza czynności o charakterze prania pieniędzy, o których mowa w art. 1 pkt 3 oraz 4 dyrektywy (UE) 2015/849;
- 3) „płatnik” oznacza osobę, która jest posiadaczem rachunku płatniczego i zezwala na wykonanie transferu środków pieniężnych z tego rachunku płatniczego, lub w przypadku gdy rachunek płatniczy nie istnieje – osobę fizyczną lub prawną, która składa zlecenie wykonania transferu środków pieniężnych;
- 4) „odbiorca” oznacza osobę będącą zamierzonym odbiorcą danego transferu środków pieniężnych;
- 5) „dostawca usług płatniczych” oznacza kategorie dostawców usług płatniczych, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2007/64/WE, osoby fizyczne lub prawne objęte wyłączeniem na podstawie art. 26 tej dyrektywy, oraz osoby prawne objęte wyłączeniem na podstawie art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE⁽¹⁾, świadczące usługi transferu środków pieniężnych;
- 6) „pośredniczący dostawca usług płatniczych” oznacza dostawcę usług płatniczych, który nie jest dostawcą usług płatniczych płatnika ani odbiorcy oraz który otrzymuje i przekazuje transfer środków pieniężnych w imieniu dostawcy usług płatniczych płatnika lub odbiorcy lub innego pośredniczącego dostawcy usług płatniczych;
- 7) „rachunek płatniczy” oznacza rachunek płatniczy zdefiniowany w art. 4 pkt 14 dyrektywy 2007/64/WE;
- 8) „środki pieniężne” oznaczają środki zdefiniowane w art. 4 pkt 15 dyrektywy 2007/64/WE;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

- 9) „transfer środków pieniężnych” oznacza dowolną transakcję przynajmniej częściowo realizowaną drogą elektroniczną w imieniu płatnika za pośrednictwem dostawcy usług płatniczych w celu udostępnienia środków pieniężnych odbiorcy za pośrednictwem dostawcy usług płatniczych, bez względu na to, czy płatnik i odbiorca jest tą samą osobą, i niezależnie od tego, czy dostawca usług płatniczych płatnika jest tożsamy z dostawcą usług płatniczych odbiorcy, w tym:
- a) polecenie przelewu zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 260/2012;
  - b) polecenie zapłaty zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 260/2012;
  - c) krajowa lub transgraniczna usługa przekazu pieniężnego zgodnie z definicją w art. 4 pkt 13 dyrektywy 2007/64/WE;
  - d) transfer wykonywany przy wykorzystaniu karty płatniczej, instrumentu pieniądza elektronicznego, telefonu komórkowego lub innego urządzenia cyfrowego lub informatycznego (w systemie abonamentowym lub przedpłaconym) o podobnych właściwościach;
- 10) „transfer zbiorczy” oznacza pakiet kilku pojedynczych transferów środków pieniężnych zgrupowanych na potrzeby transmisji;
- 11) „niepowtarzalny identyfikator transakcji” oznacza kombinację liter, liczb lub symboli określoną przez dostawcę usług płatniczych zgodnie z protokołami systemów płatności i rozrachunku lub systemów przekazywania komunikatów wykorzystywanych do transferu środków pieniężnych, która zapewnia możliwość prześledzenia przebiegu transakcji z powrotem do płatnika i odbiorcy;
- 12) „transfer środków pieniężnych między osobami” oznacza transakcję między osobami fizycznymi działającymi – w charakterze konsumentów – w celach innych niż działalność handlowa, gospodarcza lub zawodowa.

ROZDZIAŁ II

OBOWIĄZKI DOSTAWCÓW USŁUG PŁATNICZYCH

SEKCJA 1

Obowiązki dostawcy usług płatniczych płatnika

Artykuł 4

Informacje towarzyszące transferom środków pieniężnych

1. Dostawca usług płatniczych płatnika zapewnia, by transferowi środków pieniężnych towarzyszyły następujące informacje o płatniku:
- a) nazwisko/nazwa płatnika;
  - b) numer rachunku płatniczego płatnika; oraz
  - c) adres płatnika, numer urzędowego dokumentu osobistego, numer identyfikacyjny klienta lub data i miejsce urodzenia.
2. Dostawca usług płatniczych płatnika zapewnia, by transferom środków pieniężnych towarzyszyły następujące informacje o odbiorcy:
- a) nazwisko/nazwa odbiorcy; oraz
  - b) numer rachunku płatniczego odbiorcy.
3. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b) oraz ust. 2 lit. b), w przypadku transferu, który nie został wykonany z rachunku płatniczego ani na rachunek płatniczy, dostawca usług płatniczych płatnika zapewnia, by danemu transferowi środków pieniężnych towarzyszył – zamiast numeru rachunku płatniczego lub numerów rachunków płatniczych – niepowtarzalny identyfikator transakcji.
4. Przed transferem środków pieniężnych dostawca usług płatniczych płatnika weryfikuje prawdziwość informacji, o których mowa w ust. 1, na podstawie dokumentów, danych lub informacji uzyskanych z wiarygodnego i niezależnego źródła.
5. Uznaje się, że weryfikacja, o której mowa w ust. 4, została przeprowadzona w przypadku gdy:
- a) tożsamość płatnika zweryfikowano zgodnie z art. 13 dyrektywy (UE) 2015/849, a informacje uzyskane w ramach tej weryfikacji zachowano zgodnie z art. 40 tej dyrektywy; lub
  - b) do płatnika zastosowanie ma art. 14 ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/849.

6. Bez uszczerbku dla odstępstw przewidzianych w art. 5 i 6 dostawca usług płatniczych płatnika nie może wykonać jakiegokolwiek transferu środków pieniężnych, dopóki nie spełni wymogów niniejszego artykułu.

Artykuł 5

Transfery środków pieniężnych w obrębie Unii

1. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 i 2, w przypadku gdy wszyscy dostawcy usług płatniczych uczestniczący w łańcuchu płatności mają siedzibę w Unii, transferom środków pieniężnych towarzyszą co najmniej numer rachunku płatniczego zarówno płatnika, jak i odbiorcy lub, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 4 ust. 3, niepowtarzalny identyfikator transakcji, bez uszczerbku – w stosownych przypadkach – dla wymogów dotyczących informacji określonych w rozporządzeniu (UE) nr 260/2012.

2. Niezależnie od ust. 1 dostawca usług płatniczych płatnika udostępnia w terminie trzech dni roboczych od otrzymania wniosku o udzielenie informacji od dostawcy usług płatniczych odbiorcy lub pośredniczącego dostawcy usług płatniczych:

- a) w przypadku transferów środków pieniężnych, których kwota przekracza 1 000 EUR, niezależnie od tego, czy transfery te są dokonywane jako jedna lub kilka transakcji, które wydają się być powiązane – informacje o płatniku lub odbiorcy zgodnie z art. 4;
- b) w przypadku transferów środków pieniężnych, których kwota nie przekracza 1 000 EUR i które nie wydają się być powiązane z innymi transferami środków pieniężnych, które łącznie z przedmiotowym transferem opiewają na kwotę przekraczającą 1 000 EUR – co najmniej:
  - (i) nazwisko/nazwę płatnika, nazwisko/nazwę odbiorcy; oraz
  - (ii) numery rachunków płatniczych płatnika i odbiorcy lub, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 4 ust. 3, niepowtarzalny identyfikator transakcji.

3. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 4 w przypadku transferów środków pieniężnych, o których mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, dostawca usług płatniczych płatnika nie musi weryfikować informacji o płatniku, chyba że dostawca usług płatniczych płatnika:

- a) otrzymał środki pieniężne, które mają być przedmiotem transferu, w gotówce lub w postaci anonimowego pieniądza elektronicznego; lub
- b) ma uzasadnione powody, by podejrzewać pranie pieniędzy lub finansowanie terroryzmu.

Artykuł 6

Transfery środków pieniężnych poza Unię

1. W przypadku transferu zbiorczego wykonywanego przez pojedynczego płatnika, w sytuacji gdy dostawcy usług płatniczych odbiorców mają siedzibę poza Unię, do pojedynczych transferów zgrupowanych w ramach transferu zbiorczego nie stosuje się art. 4 ust. 1, pod warunkiem że transfer zbiorczy zawiera informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2 i 3, i które zostały zweryfikowane zgodnie z art. 4 ust. 4 i 5, a pojedyncze transfery opatrzone są numerem rachunku płatniczego płatnika lub, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 4 ust. 3, niepowtarzalnym identyfikatorem transakcji.

2. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 i bez uszczerbku – w stosownych przypadkach – dla informacji wymaganych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 260/2012, w przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy ma siedzibę poza Unię, transferom środków pieniężnych, których kwota nie przekracza 1 000 EUR i które nie wydają się być powiązane z innymi transferami środków pieniężnych, które łącznie z przedmiotowym transferem opiewają na kwotę przekraczającą 1 000 EUR, towarzyszą co najmniej następujące informacje:

- a) nazwiska/nazwy płatnika i odbiorcy; oraz
- b) numery rachunków płatniczych płatnika i odbiorcy lub, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 4 ust. 3, niepowtarzalny identyfikator transakcji.

W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 4, dostawca usług płatniczych płatnika nie musi weryfikować informacji o płatniku, o których mowa w niniejszym ustępie, chyba że dostawca usług płatniczych płatnika:

- a) otrzymał środki pieniężne, które mają być przedmiotem transferu, w gotówce lub w postaci anonimowego pieniądza elektronicznego; lub
- b) ma uzasadnione powody, by podejrzewać pranie pieniędzy lub finansowanie terroryzmu.

SEKCJA 2

Obowiązki dostawcy usług płatniczych odbiorcy

Artykuł 7

Wykrywanie brakujących informacji o płatniku lub odbiorcy

1. Dostawca usług płatniczych odbiorcy wdraża skuteczne procedury pozwalające wykryć, czy pola dotyczące informacji o płatniku i odbiorcy w systemie przesyłania komunikatów lub systemie płatności i rozrachunku wykorzystywanym do realizacji transferu środków pieniężnych zostały podane z użyciem znaków lub danych wejściowych dopuszczalnych w ramach konwencji tego systemu.

2. Dostawca usług płatniczych odbiorcy wdraża skuteczne procedury, w tym w stosownych przypadkach monitorowanie *ex post* lub monitorowanie w czasie rzeczywistym, pozwalające wykryć ewentualny brak następujących informacji o płatniku lub odbiorcy:

- a) w odniesieniu do transferów środków pieniężnych, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę w Unii – informacji, o których mowa w art. 5;
- b) w odniesieniu do transferów środków pieniężnych, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę poza Unią – informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2;
- c) w odniesieniu do transferów zbiorczych, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę poza Unią – informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 w odniesieniu do tego transferu zbiorczego.

3. W przypadku transferów środków pieniężnych, których kwota przekracza 1 000 EUR, niezależnie od tego, czy transfery te są dokonywane jako jedna lub kilka transakcji, które wydają się być powiązane, przed uznaniem rachunku płatniczego odbiorcy lub udostępnieniem odbiorcy środków pieniężnych, dostawca usług płatniczych odbiorcy weryfikuje prawdziwość informacji o odbiorcy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, na podstawie dokumentów, danych lub informacji uzyskanych z wiarygodnego i niezależnego źródła, bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 69 i 70 dyrektywy 2007/64/WE.

4. W przypadku transferów środków pieniężnych, których kwota nie przekracza 1 000 EUR i które nie wydają się być powiązane z innymi transferami środków pieniężnych, które łącznie z przedmiotowym transferem opiewają na kwotę przekraczającą 1 000 EUR, dostawca usług płatniczych odbiorcy nie musi weryfikować prawdziwości informacji o odbiorcy, chyba że dostawca usług płatniczych odbiorcy:

- a) dokonuje wypłaty środków pieniężnych w gotówce lub w postaci anonimowego pieniądza elektronicznego; lub
- b) ma uzasadnione powody, by podejrzewać pranie pieniędzy lub finansowanie terroryzmu.

5. Uznaje się, że weryfikacja, o której mowa w ust. 3 i 4, została przeprowadzona w przypadku gdy:

- a) tożsamość odbiorcy zweryfikowano zgodnie z art. 13 dyrektywy (UE) 2015/849, a informacje uzyskane w ramach tej weryfikacji zachowano zgodnie z art. 40 tej dyrektywy; lub
- b) do odbiorcy stosuje się art. 14 ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/849.

Artykuł 8

Transfery środków pieniężnych z brakującymi lub niekompletnymi informacjami o płatniku lub odbiorcy

1. Dostawca usług płatniczych odbiorcy wdraża skuteczne procedury oparte na analizie ryzyka, w tym procedury oparte na uwzględnieniu ryzyka, o których mowa w art. 13 dyrektywy (UE) 2015/849, w celu umożliwienia stwierdzenia, czy należy wykonać, odrzucić lub wstrzymać transfer środków pieniężnych, w przypadku którego brakuje kompletnych wymaganych informacji o płatniku i odbiorcy, oraz w celu podjęcia stosownych dalszych kroków.

Jeżeli dostawca usług płatniczych odbiorcy, otrzymując transfery środków pieniężnych, stwierdzi brak lub niekompletność informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 lub 2, art. 5 ust. 1 lub art. 6, lub stwierdzi, że informacje te nie zostały podane z użyciem znaków lub danych wejściowych dopuszczalnych w ramach konwencji danego systemu przesyłania komunikatów lub systemu płatności i rozrachunku, zgodnie z art. 7 ust. 1, dostawca usług płatniczych odbiorcy odrzuca taki transfer lub zwraca się o przekazanie wymaganych informacji o płatniku i odbiorcy, przed uznaniem rachunku płatniczego odbiorcy lub udostępnieniem mu środków pieniężnych, bądź po takim uznaniu lub udostępnieniu, z uwzględnieniem ryzyka.

2. Jeżeli przypadki nieprzekazywania przez danego dostawcę usług płatniczych jakichkolwiek z wymaganych informacji o płatniku lub odbiorcy powtarzają się, dostawca usług płatniczych odbiorcy podejmuje kroki, które mogą początkowo polegać na wystosowaniu ostrzeżeń i wyznaczeniu terminów, a następnie albo odrzuca wszelkie kolejne transfery środków pieniężnych od tego dostawcy usług płatniczych, albo ogranicza lub zrywa swoje stosunki gospodarcze z tym dostawcą usług płatniczych.

Dostawca usług płatniczych odbiorcy informuje o nieprzekazaniu informacji oraz o podjętych działaniach właściwy organ odpowiedzialny za monitorowanie przestrzegania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Artykuł 9

Ocena i zgłaszanie

Dostawca usług płatniczych odbiorcy uwzględnia brakujące lub niekompletne informacje o płatniku lub odbiorcy jako jeden z czynników swojej oceny tego, czy dany transfer środków pieniężnych lub jakakolwiek związana z nim transakcja budzą podejrzenia i muszą zostać zgłoszone jednostce analityki finansowej zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849.

SEKCJA 3

Obowiązki pośredniczących dostawców usług płatniczych

Artykuł 10

Zachowanie informacji o płatniku i odbiorcy wraz z transferem środków pieniężnych

Pośredniczący dostawcy usług płatniczych zapewniają zachowywanie wraz z transferem środków pieniężnych wszystkich otrzymanych informacji o płatniku i odbiorcy, które towarzyszą temu transferowi.

Artykuł 11

Wykrywanie brakujących informacji o płatniku lub odbiorcy

1. Pośredniczący dostawca usług płatniczych wdraża skuteczne procedury w celu wykrycia, czy pola dotyczące informacji o płatniku i odbiorcy w systemie przesyłania komunikatów lub systemie płatności i rozrachunku wykorzystywanym do realizacji transferu środków pieniężnych zostały podane z użyciem znaków lub danych wejściowych dopuszczalnych zgodnie z konwencją tego systemu.
2. Pośredniczący dostawca usług płatniczych wdraża skuteczne procedury, w tym w stosownych przypadkach monitorowanie *ex post* lub monitorowanie w czasie rzeczywistym, pozwalające wykryć ewentualny brak następujących informacji o płatniku lub odbiorcy:
  - a) w odniesieniu do transferów środków pieniężnych, w sytuacji gdy dostawcy usług płatniczych płatnika i odbiorcy mają siedzibę w Unii – informacji, o których mowa w art. 5;
  - b) w odniesieniu do transferów środków pieniężnych, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika lub odbiorcy ma siedzibę poza Unią – informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2;
  - c) w odniesieniu do transferów zbiorczych, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika lub odbiorcy ma siedzibę poza Unią – informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 w odniesieniu do tego transferu zbiorczego.

Artykuł 12

Transfery środków pieniężnych z brakującymi informacjami o płatniku lub odbiorcy

1. Pośredniczący dostawca usług płatniczych ustanawia skuteczne procedury oparte na analizie ryzyka umożliwiające stwierdzenie, czy wykonać, odrzucić lub wstrzymać transfer środków pieniężnych, w przypadku którego brakuje wymaganych informacji o płatniku oraz odbiorcy, oraz podjęcie stosownych dalszych kroków.

Jeżeli pośredniczący dostawca usług płatniczych, otrzymując transfery środków pieniężnych, stwierdzi brak informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 lub 2, art. 5 ust. 1 lub art. 6, lub stwierdzi, że informacje te nie zostały podane z użyciem znaków lub danych wejściowych dopuszczalnych zgodnie z konwencją danego systemu przesyłania komunikatów lub systemu płatności i rozrachunku, zgodnie z art. 7 ust. 1, odrzuca taki transfer lub zwraca się o przekazanie wymaganych informacji o płatniku i odbiorcy, przed przekazaniem transferu środków pieniężnych, lub po takim przekazaniu, z uwzględnieniem ryzyka.

2. Jeżeli przypadki nieprzekazywania przez danego dostawcę usług płatniczych wymaganych informacji o płatniku lub odbiorcy powtarzają się, pośredniczący dostawca usług płatniczych podejmuje kroki, które mogą początkowo polegać na wystosowaniu ostrzeżeń i wyznaczeniu terminów, a następnie odrzuca wszelkie kolejne transfery środków pieniężnych od tego dostawcy usług płatniczych albo ogranicza lub zrywa swoje stosunki gospodarcze z tym dostawcą usług płatniczych.

Pośredniczący dostawca usług płatniczych informuje o nieprzekazaniu informacji i podjętych działaniach właściwy organ odpowiedzialny za monitorowanie przestrzegania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Artykuł 13

Ocena i zgłaszanie

Pośredniczący dostawca usług płatniczych uwzględnia brakujące informacje o płatniku lub odbiorcy jako jeden z czynników swojej oceny tego, czy transfer środków pieniężnych lub jakkolwiek związana z nim transakcja budzą podejrzenia i muszą zostać zgłoszone jednostce analityki finansowej zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849.

ROZDZIAŁ III

INFORMACJE, OCHRONA DANYCH I PRZECHOWYWANIE DOKUMENTACJI

Artykuł 14

Dostarczanie informacji

Dostawcy usług płatniczych udzielają niezwłocznie – również za pośrednictwem centralnego punktu kontaktowego zgodnie z art. 45 ust. 9 dyrektywy (UE) 2015/849, o ile taki punkt kontaktowy został wyznaczony – i zgodnie z wymogami proceduralnymi określonymi w prawie krajowym państwa członkowskiego, w którym ci dostawcy mają siedzibę, pełnej odpowiedzi wyłącznie na zapytania organów tego państwa członkowskiego odpowiedzialnych za zwalczanie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, dotyczące informacji wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Ochrona danych

1. Do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia stosuje się dyrektywę 95/46/WE, transponowaną do prawa krajowego. Do przetwarzania danych osobowych prowadzonego na podstawie niniejszego rozporządzenia przez Komisję lub europejskie urzędy nadzoru stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

2. Dane osobowe przetwarzane są przez dostawców usług płatniczych na podstawie niniejszego rozporządzenia wyłącznie do celów zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i nie mogą być dalej przetwarzane w sposób niezgodny z tymi celami. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia do celów handlowych jest zabronione.

3. Przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przed przeprowadzeniem sporadycznej transakcji dostawcy usług płatniczych dostarczają nowym klientom informacje wymagane zgodnie z art. 10 dyrektywy 95/46/WE. Informacje te obejmują w szczególności ogólne powiadomienie o obowiązkach prawnych spoczywających na dostawcach usług płatniczych na podstawie niniejszego rozporządzenia przy przetwarzaniu danych osobowych do celów zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

4. Dostawcy usług płatniczych zapewniają przestrzeganie poufności przetwarzanych danych.

Artykuł 16

Przechowywanie dokumentacji

1. Informacji o płatniku i odbiorcy nie można przechowywać dłużej niż jest to bezwzględnie konieczne. Dostawcy usług płatniczych płatnika oraz odbiorcy przechowują dokumentację dotyczącą informacji, o których mowa w art. 4–7, przez okres pięciu lat.
2. Po upływie okresu przechowywania dokumentacji, o którym mowa w ust. 1, dostawca usług płatniczych zapewnia usunięcie danych osobowych, chyba że przepisy krajowe stanowią inaczej oraz określają okoliczności, w jakich dostawcy usług płatniczych mogą lub muszą w dalszym ciągu zatrzymywać te dane. Państwa członkowskie mogą zezwolić na dalsze zatrzymywanie danych lub wymagać takiego dalszego ich zatrzymania jedynie po dokonaniu gruntownej oceny konieczności i proporcjonalności takiego dalszego zatrzymania i, po stwierdzeniu, że jest to konieczne do zapobiegania przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania takich przypadków lub prowadzenia dochodzeń w ich sprawie. Taki okres dalszego zatrzymywania danych nie może przekroczyć pięciu lat.
3. W przypadku gdy w dniu 25 czerwca 2015 r. w państwie członkowskim toczy się postępowanie sądowe dotyczące zapobiegania podejrzanym przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania takich przypadków, prowadzenia w ich sprawie dochodzeń lub ich ścigania, a dostawca usług płatniczych posiada informacje lub dokumenty związane z tym toczącym się postępowaniem, może on zatrzymać takie informacje lub dokumenty zgodnie z przepisami krajowymi przez okres pięciu lat od dnia 25 czerwca 2015 r. Państwa członkowskie mogą – bez uszczerbku dla krajowych przepisów prawa karnego dotyczących dowodów, mających zastosowanie do trwających dochodzeń i postępowań sądowych – zezwolić na zatrzymywanie takich informacji lub dokumentów na dalszy okres pięciu lat lub wymagać takiego zatrzymywania tych danych, w przypadku gdy stwierdzono, że takie dalsze zatrzymanie jest konieczne i proporcjonalne do zapobiegania podejrzanym przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania takich przypadków, prowadzenia w ich sprawie dochodzeń lub ich ścigania.

ROZDZIAŁ IV

KARY I MONITOROWANIE

Artykuł 17

Kary i środki administracyjne

1. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przewidywania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące kar i środków administracyjnych mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie konieczne działania, by zapewnić ich wykonanie. Przewidziane kary i środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, a ponadto spójne z karami określonymi zgodnie z rozdziałem VI sekcja 4 dyrektywy (UE) 2015/849.

Państwa członkowskie mogą zdecydować o niewprowadzaniu przepisów dotyczących kar lub środków administracyjnych w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia, które podlegają sankcjom karnym na podstawie ich prawa krajowego. W takim przypadku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o odpowiednich przepisach swojego prawa karnego.

2. W odniesieniu do obowiązków dostawców usług płatniczych – w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia – państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania kar lub środków zgodnie z prawem krajowym, wobec członków organu zarządzającego i wszelkich innych osób fizycznych odpowiedzialnych za naruszenie w świetle prawa krajowego.

3. Do dnia 26 czerwca 2017 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję oraz Wspólny Komitet europejskich urzędów nadzoru o przepisach, o których mowa w ust. 1. Powiadamiają one niezwłocznie Komisję oraz Wspólny Komitet europejskich urzędów nadzoru o wszelkich późniejszych zmianach w tych przepisach.

4. Zgodnie z art. 58 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/849 właściwe organy posiadają wszelkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe konieczne do wykonywania ich funkcji. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania kar i środków administracyjnych, właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia, by te kary lub środki administracyjne przynosiły pożądane wyniki, oraz koordynują swoje działania w przypadkach o charakterze transgranicznym.

5. Państwa członkowskie zapewniają, by osoby prawne mogły zostać pociągnięte do odpowiedzialności za naruszenia, o których mowa w art. 18, popełnione na ich korzyść przez jakąkolwiek osobę działającą indywidualnie lub jako członek organu danej osoby prawnej i pełniącą funkcje kierownicze w ramach tej osoby prawnej, na podstawie dowolnego z poniższych:

- a) uprawnienia do reprezentowania danej osoby prawnej;
- b) upoważnienia do podejmowania decyzji w imieniu danej osoby prawnej; lub
- c) upoważnienia do sprawowania kontroli w ramach danej osoby prawnej.

6. Państwa członkowskie zapewniają również, by osoby prawne mogły zostać pociągnięte do odpowiedzialności w przypadku, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, umożliwił popełnienie jednego z naruszeń, o których mowa w art. 18, na korzyść danej osoby prawnej, przez osobę pozostającą pod jej zwierzchnictwem.

7. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia do nakładania kar i środków administracyjnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w dowolny z następujących sposobów:

- a) bezpośrednio;
- b) we współpracy z innymi organami;
- c) w drodze przekazania uprawnień takim innym organom, przy czym właściwe organy zachowują odpowiedzialność za wykonanie tych zadań;
- d) poprzez zwracanie się do właściwych organów sądowych.

Wykonując swoje uprawnienia do nakładania kar i środków administracyjnych, właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia, by te kary lub środki administracyjne przynosiły pożądane wyniki, oraz koordynują swoje działania w przypadkach o charakterze transgranicznym.

Artykuł 18

Przepisy szczegółowe

Państwa członkowskie zapewniają, by kary i środki administracyjne obejmowały co najmniej kary i środki określone w art. 59 ust. 2 i 3 dyrektywy (UE) 2015/849 w przypadku następujących naruszeń niniejszego rozporządzenia:

- a) powtarzających się lub systematycznych przypadków niepodawania przez dostawcę usług płatniczych wymaganych informacji o płatniku lub odbiorcy, z naruszeniem art. 4, 5 i 6;
- b) powtarzających się lub systematycznych lub poważnych przypadków niezapewnienia przez dostawcę usług płatniczych przechowywania dokumentacji z naruszeniem art. 16;
- c) niewprowadzenia przez dostawcę usług płatniczych skutecznych strategii i procedur opartych na analizie ryzyka z naruszeniem art. 8 lub 12;
- d) poważnego naruszenia przez pośredniczących dostawców usług płatniczych wymogów art. 11 lub 12.

Artykuł 19

Publikacja informacji o nałożonych karach i środkach

Zgodnie z art. 60 ust. 1, 2 i 3 dyrektywy (UE) 2015/849 właściwe organy bez zbędnej zwłoki publikują informacje o karach administracyjnych i środkach nałożonych w przypadkach, o których mowa w art. 17 i 18 niniejszego rozporządzenia, w tym informacje o rodzaju i charakterze naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie, jeżeli po dokonaniu oceny w poszczególnych przypadkach jest to konieczne i proporcjonalne.

Artykuł 20

Stosowanie kar i środków przez właściwe organy

1. Przy ustalaniu rodzaju kar lub środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych kar pieniężnych, właściwe organy uwzględniają wszelkie istotne okoliczności, w tym okoliczności wymienione w art. 60 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/849.

2. W odniesieniu do kar i środków administracyjnych nakładanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zastosowanie ma art. 62 dyrektywy (UE) 2015/849.

Artykuł 21

Zgłaszanie naruszeń

1. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczne mechanizmy sprzyjające zgłaszaniu właściwym organom naruszeń niniejszego rozporządzenia.

Mechanizmy te obejmują co najmniej mechanizmy określone w art. 61 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849.

2. Dostawcy usług płatniczych – we współpracy z właściwymi organami – ustanawiają odpowiednie wewnętrzne procedury umożliwiające ich pracownikom lub osobom o porównywalnym statusie wewnętrzne zgłaszanie naruszeń za pomocą bezpiecznego, niezależnego, specjalnego i zapewniającego anonimowość kanału, proporcjonalnie do charakteru i wielkości danego dostawcy usług płatniczych.

Artykuł 22

Monitorowanie

1. Państwa członkowskie zobowiązują właściwe organy do skutecznego monitorowania przestrzegania wymogów niniejszego rozporządzenia i podejmowania niezbędnych środków w celu zapewnienia przestrzegania tych wymogów oraz zachęcają za pomocą skutecznych mechanizmów do zgłaszania właściwym organom naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Po powiadomieniu przez państwa członkowskie o przepisach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisji oraz Wspólnego Komitetu europejskich urzędów nadzoru, zgodnie z art. 17 ust. 3, Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania rozdziału IV, ze szczególnym uwzględnieniem przypadków transgranicznych.

ROZDZIAŁ V

UPRAWNIENIA WYKONAWCZE

Artykuł 23

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Zapobiegania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (zwany dalej „komitetem”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VI

ODSTĘPSTWA

Artykuł 24

Umowy z państwami i terytoriami, które nie są częścią terytorium Unii

1. Komisja może upoważnić dowolne państwo członkowskie do zawarcia umowy z państwem trzecim lub terytorium poza zakresem terytorialnym stosowania TUE i TFUE, o którym mowa w art. 355 TFUE (zwanym dalej „danym państwem lub terytorium”), zawierających odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić traktowanie transferów środków pieniężnych pomiędzy danym państwem lub terytorium a danym państwem członkowskim jak transferów środków pieniężnych w obrębie tego państwa członkowskiego.

Upoważnienie do zawarcia takich umów może zostać udzielone tylko wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) dane państwo lub terytorium są połączone unią walutową z danym państwem członkowskim, wchodzą one w skład obszaru walutowego tego państwa członkowskiego lub podpisały konwencję walutową z Unią reprezentowaną przez państwo członkowskie;
- b) dostawcy usług płatniczych w danym państwie lub na danym terytorium uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w systemach płatności i rozrachunku w tym państwie członkowskim; oraz
- c) dane państwo lub terytorium wymagają od dostawców usług płatniczych podlegających ich jurysdykcji stosowania takich samych zasad jak te, które ustanowiono na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Państwo członkowskie zamierzające zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 1, kieruje odpowiedni wniosek do Komisji i przekazuje jej wszystkie informacje niezbędne do jego rozpatrzenia.

3. Po otrzymaniu przez Komisję takiego wniosku transfery środków pieniężnych pomiędzy tym państwem członkowskim a państwem lub terytorium, których dotyczy wniosek, są tymczasowo – do czasu podjęcia decyzji zgodnie z niniejszym artykułem – traktowane jak transfery środków pieniężnych w obrębie tego państwa członkowskiego.

4. Jeżeli w okresie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku Komisja uzna, że nie posiada wszystkich informacji niezbędnych do rozpatrzenia wniosku, zwraca się do danego państwa członkowskiego i określa wymagane dodatkowo informacje.

5. W terminie miesiąca od otrzymania wszystkich informacji, które uzna ona za konieczne do rozpatrzenia wniosku, Komisja powiadamia państwo członkowskie, które złożyło wniosek, o tym fakcie i przekazuje kopie wniosku pozostałym państwom członkowskim.

6. W terminie trzech miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, Komisja podejmuje, zgodnie z art. 23 ust. 2, decyzję, czy udzielić danemu państwu członkowskiemu upoważnienia do zawarcia umowy, której dotyczy wniosek.

Komisja przyjmuje decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, w terminie 18 miesięcy od otrzymania wniosku.

7. Do dnia 26 marca 2017 r. państwa członkowskie, które do zawarcia umów z danym państwem lub terytorium zostały upoważnione na mocy decyzji wykonawczej Komisji 2012/43/UE⁽¹⁾, decyzji Komisji 2010/259/UE⁽²⁾, decyzji Komisji 2009/853/WE⁽³⁾ lub decyzji Komisji 2008/982/WE⁽⁴⁾, przedstawią Komisji zaktualizowane informacje niezbędne do oceny przewidzianej w ust. 1 akapit drugi lit. c).

W terminie trzech miesięcy od otrzymania takich informacji Komisja analizuje przedstawione informacje w celu zapewnienia, by dane państwo lub terytorium wymagały od dostawców usług płatniczych podlegających ich jurysdykcji stosowania takich samych zasad jak te, które ustanowiono na mocy niniejszego rozporządzenia. Jeżeli w wyniku takiej analizy Komisja stwierdzi, że warunek określony w ust. 1 akapit drugi lit. c) nie jest już spełniany, uchyla stosowną decyzję Komisji lub decyzję wykonawczą Komisji.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/43/UE z dnia 25 stycznia 2012 r. upoważniająca Królestwo Danii do zawierania umów z Grenlandią i Wyspami Owczymi w sprawie traktowania przekazów pieniężnych pomiędzy Danią a każdym z tych terytoriów jak przekazów pieniężnych w obrębie Danii, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 24 z 27.1.2012, s. 12).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/259/UE z dnia 4 maja 2010 r. upoważniająca Republikę Francuską do zawarcia umowy z Księstwem Monako pozwalającej na traktowanie przekazów pieniężnych pomiędzy Republiką Francuską a Księstwem Monako jak przekazów pieniężnych w obrębie Republiki Francuskiej, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 112 z 5.5.2010, s. 23).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2009/853/WE z dnia 26 listopada 2009 r. upoważniająca Francję do zawarcia umowy, odpowiednio, z Saint-Pierre i Miquelon, Majottą, Nową Kaledonią, Polinezją Francuską oraz Wallis i Futuną w sprawie traktowania przekazów pieniężnych pomiędzy Francją a każdym z tych terytoriów jak przekazów pieniężnych w obrębie Francji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 312 z 27.11.2009, s. 71).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2008/982/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do zawarcia umowy z Baliwatem Jersey, Baliwatem Guernsey i wyspą Man w sprawie traktowania przekazów pieniężnych pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a każdym z tych terytoriów jak przekazów pieniężnych w obrębie Zjednoczonego Królestwa zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 352 z 31.12.2008, s. 34).

*Artykuł 25***Wytyczne**

Do dnia 26 czerwca 2017 r. europejskie urzędy nadzoru wydają wytyczne skierowane do właściwych organów i dostawców usług płatniczych zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, dotyczące środków, jakie należy podjąć zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, zwłaszcza w odniesieniu do wykonania art. 7, 8, 11 i 12.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 26***Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 1781/2006**

Rozporządzenie (WE) nr 1781/2006 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku.

*Artykuł 27***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 26 czerwca 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 20 maja 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 1781/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 3
art. 3	art. 2
art. 4	art. 4 ust. 1
art. 5	art. 4
art. 6	art. 5
art. 7	art. 7
art. 8	art. 7
art. 9	art. 8
art. 10	art. 9
art. 11	art. 16
art. 12	art. 10
—	art. 11
—	art. 12
—	art. 13
art. 13	—
art. 14	art. 15
art. 15	art. 17–22
art. 16	art. 23
art. 17	art. 24
art. 18	—
art. 19	—
—	art. 26
art. 20	art. 27